

มิตรภาพหมากรูก

พวกเขาจะเล่นได้อย่างไรถ้าพวกเขาไม่เข้าใจกัน?

โดย โอลิเวีย คิตเตอร์แมน
(เรียบเรียงจากเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นที่เยอรมนี

“มีแสงสว่างในใจข้าวันนี้!”* แม่ทิวร้องเพลง คุณแม่กับไทโมฟีที่ชายร้องเพลงกับเขา นอกหน้าต่างรมมืดแล้ว แต่เพลงช่วยให้ทุกอย่างรู้สึกสดใสขึ้นอีกนิด

นั่นเป็นช่วงเวลาที่น่ากลัวสำหรับแม่ทิวและครอบครัว พวกเขาย้ายไปเยอรมนีเพราะบ้านของพวกเขาไม่ปลอดภัย อีกต่อไป พวกเขาเดินทางได้สองวัน และตอนนี้พวกเขาเกือบถึงแล้ว อธิการคนหนึ่งในเยอรมนีกำลังขับรถพาพวกเขาไปยังที่พัก

แม่ทิวคิดว่าที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้พวกเขาไปถึงเยอรมนีอย่างปลอดภัย แต่เขาคิดถึงคุณพ่อ คุณพ่อต้องอยู่ในประเทศของพวกเขาเพราะสงคราม แม่ทิวเป็นห่วงเขามาก อธิการจอดรถนอกบ้านหลังหนึ่ง “ยินดีต้อนรับสู่บ้านของผม”

แม่ทิวหยิบกระเป๋าและตามครอบครัวเข้าไปข้างใน ที่นั่นเงียบสงบ ครอบครัวของอธิการต้องเข้านอนแล้วเน่อ

“คุณอยู่ในห้องของแม่ทิวกับลอเรได้ขณะอยู่ที่นี้” อธิการพูด

“เดี๋ยวก่อนนะ” คุณแม่พูด “พวกเขาไม่ต้องสละห้องให้เราก็ได้”

อธิการยิ้ม “พวกเขายินดีทำเช่นนั้นครับ เราอยากให้คุณรู้สึกสบาย”

คุณแม่พยักหน้า “ขอบคุณค่ะ” ตอนเช้า แม่ทิวกับไทโมฟีไปรับประทานอาหารเช้า ในครัว อธิการนั่งที่โต๊ะกับเด็กชายและเด็กหญิง พวกเขาไม่ได้คุยอายุมากกว่าแม่ทิว

“นี่แม่ทิวกับลอเรลูกๆ ของผม” อธิการพูด “ยินดีที่ได้รู้จัก” ไทโมฟีพูด แม่ทิวกับลอเรลูกลับสนเล็กน้อย

“พวกเขาไม่พูดภาษาของหนู” อธิการกล่าว “แต่พ่อแน่ใจว่าหนูจะเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน”

แม่ทิวขมวดคิ้ว พวกเขาจะเป็นเพื่อนกันได้อย่างไรถ้าไม่สามารถพูดคุยกันได้? เขารู้สึกเหมือนกับว่าแสงสว่างที่เขาร้องเพลงถึงเมื่อคืนหายไปแล้ว

หลังจากกินเสร็จ แม่ทิวกับลอเรให้พวกเขาดูห้องเด็กเล่น เด็กที่เล็กกว่าอีกสองคนกำลังเล่นของเล่น แม่ทิวคิดว่าพวกเขาเป็นน้องๆ ของแม่ทิวกับลอเร

แม่ทิวพูดบางอย่าง ฟังเหมือนเป็นคำถาม แต่แม่ทิวไม่รู้ว่าเขาพูดอะไร แม่ทิวนั่งลงและเปิดกล่องการ์ด เขาแยกเป็นกองๆ จากนั้นเขากับลอเรก็หยิบการ์ดของตนขึ้นมา แม่ทิวอยากเล่น แต่เขาไม่รู้วิธี!

แม่ทิววางการ์ดแล้วมองแม่ทิว เขาพูดบางอย่างอีกครั้ง แม่ทิวอยากร้องไห้ เขาไม่อยากจะอยู่ในเยอรมนีถ้าเขาไม่เข้าใจใครเลย

ลอเรพูดบางอย่างกับแม่ทิว แล้ววิ่งออกไปที่ตู้ เธอกลับมาและตั้งเกมใหม่บนพื้น

แม่ทิวรู้จักเกมนี้ ตัวเดินเกมที่ทำด้วยไม้ นั่นดูเหมือนตัวเดิน

เกมที่เขาที่บ้าน มันคือหมากรูก! เขาเคยเล่นหมากรูกกับคุณพ่อหลายชั่วโมง แม่ทิวพยักหน้าอย่างมีความสุข เกมนี้เขาเล่นเป็น

ลอเรยิ้มกว้างและเริ่มวางหมาก

แม่ทิวเดินเบี้ยไปสองช่องและมองดูขณะลอเรเดินม้าของเธอ จากนั้นแม่ทิวเดินบิชอปไปที่ม้าของลอเร เขากับไทโมฟีรู้สึกมีกำลังใจ ลอเรทำเสียงหงุดหงิด แต่ยิ้ม

พวกเขาเล่นกันอยู่นาน ในไม่ช้าพวกเขาก็หัวเราะกัน พวกเขาไม่เข้าใจคำพูดของกันและกัน แต่พวกเขาก็ยังสนุก ตลอดสองสามสัปดาห์ต่อมา พวกเขาพบเกมอื่นที่ทุกคนรู้จัก พวกเขาเล่นฟุตบอลนอกบ้านกับเด็กเยอรมันคนอื่นๆ แม่ทิวเรียนภาษาเยอรมันสองสามคำด้วย บางครั้งเขาก็พูดผิด แต่เขาพยายามต่อไป

แม่ทิวยังคงคิดถึงคุณพ่อและบ้านของเขา แต่เขาสำนึกคุณที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้เขามีเพื่อนใหม่ ●

ภาพประกอบโดย ฮันนาห์ ลี

* เพลงสวด, บทเพลงที่ 120